

Arrest

nr. 100 182 van 29 maart 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 10 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. ENGELLEN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te hebben en van Koerdische origine te zijn. U verklaarde afkomstig te zijn uit Zakho, provincie Dohuk (Noord-Irak). In oktober 2011 zou u uw huidige partner, W.(...) A.(...) S.(...) (OV X en CG X) hebben leren kennen. U zou hem geregeld hebben opgemerkt wanneer hij voorbij uw huis passeerde op weg naar zijn werk. Ook zou u hem meermaals hebben gezien wanneer hij op bezoek was bij zijn zus - uw buurvrouw - N.(...). Bij die "contacten" zouden jullie enkel via blikken en gebaren met elkaar hebben kunnen communiceren. Ergens in november 2011 zou W.(...) u een briefje hebben bezorgd met zijn telefoonnummer op. Sindsdien zouden jullie ook telefonisch contact hebben gehad. Na ongeveer een maand van telefonische

contacten zou u voor het eerst "face to face" met W.(...) hebben gesproken bij N.(...) thuis. Bij dit eerste contact zou u W.(...) kenbaar hebben gemaakt dat u met hem wilde huwen. Jullie zouden N.(...) ook hebben ingelicht van jullie gevoelens en vervolgens zouden u en W.(...) elkaar geregeld bij haar thuis hebben ontmoet. In maart 2012 zou u bij N.(...) seksueel contact hebben gehad met W.(...). In april 2012 zou u, met uw moeder, naar de dokter zijn gegaan omwille van nierproblemen. Tijdens het medisch onderzoek zou de dokter hebben vastgesteld dat u geen maagd meer bent en dit aan uw moeder hebben verteld. Uw moeder zou uiteindelijk beslist hebben u te helpen zodat u met W.(...) zou kunnen huwen. Ze zou W.(...) hebben opgebeld met de melding dat ze weet had van jullie seksuele relatie en W.(...) hebben gezegd dat hij om uw hand moest komen vragen. In mei 2012 zou W.(...), met zijn familie, drie keer bij u thuis om uw hand zijn komen vragen maar uw vader zou dit telkens geweigerd hebben aangezien u met uw neef A.(...) moest huwen. In deze periode zou u nog één maal intiem geweest zijn met W.(...). Toen u vervolgens in juni 2012 opnieuw langsging bij de dokter zou zij u hebben meegedeeld dat u vermoedelijk zwanger was. Toen uw moeder dit vernam zou ze u hebben gezegd dat u Irak diende te verlaten omdat u anders zou vermoord worden als uw familie dit te weten kwam. U zou W.(...) eveneens hebben ingelicht waarop jullie besloten te vertrekken. Via uw moeder zou u een paspoort hebben geregeld en op 11 juni 2012 zou W.(...) u bij u thuis hebben opgehaald. Jullie zouden één nacht in Bedare hebben doorgebracht alvorens de grens met Turkije over te steken. In Turkije zouden jullie tien dagen in Istanbul verbleven hebben. Tijdens jullie verblijf ginds zou W.(...) zijn familie hebben laten weten dat u zwanger was. Zijn familie zou jullie op hun buurt hebben laten weten dat ze problemen kenden met uw familie. Uw broer I.(...) zou de broer van W.(...) hebben neergeschoten en uw familie zou bij zijn familie zijn langsgaan op zoek naar jullie. Bij deze bezoeken zou de familie van W.(...) eveneens zijn bedreigd. Nadat jullie dit vernamen zouden jullie Istanbul verlaten hebben en naar Griekenland zijn doorgereisd. Jullie zouden de toestemming gekregen hebben om er een maand te verblijven. Na die periode zouden jullie contact hebben opgenomen met de familie van W.(...) met de vraag of jullie konden terugkeren doch dit zou jullie ten stelligste zijn afgeraden. Na ruim drie maanden in Griekenland zouden jullie door een smokkelaar zijn opgehaald en naar België zijn gereisd. U zou op 26 september 2012 in België zijn aangekomen en diende diezelfde dag een asielaanvraag in. Na uw aankomst in België zou u vernomen hebben dat uw familie nog steeds geregeld langsgaat bij de familie van W.(...), op zoek naar jullie.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u uw Iraaks paspoort, uw Iraaks nationaliteitsbewijs alsook een aantal kopieën van Belgische (medische) attesten betreffende uw zwangerschap neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

U verklaarde niet naar Irak te kunnen terugkeren uit vrees te worden gedood door uw familie omwille van uw vlucht met W.(...). Er kan echter ten zeerste worden getwijfeld aan de geloofwaardigheid van uw beweerde geheime relatie met W.(...) en het feit dat u thans door uw familie zou worden gezocht en dit omwille van volgende redenen.

Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat uw verklaringen aangaande verschillende kernelementen van uw relaas afwijken van de verklaringen afgelegd door uw partner W.(...). Overeenkomstig uw verklaringen kreeg u in november 2011 het telefoonnummer van W.(...) en had u voor het eerst "face to face" contact met hem nadat jullie een maand telefonisch contact hadden. U stelde hierbij uitdrukkelijk dat dat eerste contact zeker nog in 2011 plaatsvond (zie gehoorverslag CGVS p. 3 en 4). Uw partner bevestigde dat jullie elkaar in oktober 2011 leerden kennen en telefonisch contact hadden nadat hij u tien dagen na jullie eerste ontmoeting zijn telefoonnummer doorgaf, maar beweerde dan weer dat jullie pas eind januari 2012 voor het eerst echt met elkaar praatten (zie gehoorverslag CGVS W.(...) p. 4 en 5). Waar u beweerde dat jullie eerste echte ontmoeting plaatsvond in N.(...) haar woning (zie gehoorverslag CGVS p. 4), stelde uw partner dan weer dat jullie zich op het dak van de woning van N.(...) bevonden (zie gehoorverslag CGVS W.(...) p. 5). Uw vriend preciseerde hierbij tevens dat het makkelijker was voor beiden om weg te vluchten indien op het onverwachts iemand op het dak zou verschijnen (zie gehoorverslag CGVS W.(...) p. 5). Waar u verklaarde dat u en W.(...) N.(...) op de hoogte brachten van jullie gevoelens voor elkaar toen u die eerste keer bij haar thuis afspraken (zie gehoorverslag CGVS p. 5), beweerde W.(...) dat hij zijn zus al op de hoogte had gebracht van zijn gevoelens voor u nog voor jullie de eerste keer in levende lijve met elkaar praten (zie gehoorverslag CGVS W.(...) p. 5).

Overeenkomstig uw verklaringen vroeg u W.(...) reeds bij jullie eerste echte contact wanneer hij om uw hand zou komen vragen. U merkte hierbij nog op dat W.(...) eerder terughoudend op uw vraag reageerde (zie gehoorverslag CGVS p. 5). W.(...) zelf ontkende dan weer dat u zelf ooit het voorstel om

te huwen heeft geopperd en merkte daarentegen op dat hij degene was die u meermaals te kennen gaf dat hij met u wilde huwen. Nog volgens W.(...) reageerde u dan eerder afwijzend en gaf u als antwoord nog te willen wachten (zie gehoorverslag CGVS W.(...) p. 7).

U verklaarde verder dat u na het tweede doktersbezoek vernam dat u waarschijnlijk zwanger was én u stelde dat u dit nieuws ook zo vertelde aan W.(...) voor jullie vertrek uit Irak (zie gehoorverslag CGVS p. 14 en 17) terwijl W.(...) zelf dan weer beweerde niet te weten hoe u van uw zwangerschap werd ingelicht - van een tweede doktersbezoek heeft W.(...) overigens geen enkele melding gemaakt - én verklaarde dat hij pas in Istanbul werd ingelicht van uw zwangerschap (zie gehoorverslag CGVS W.(...) p. 3 en 15). Dat u en uw partner geen eensluidende verklaringen kunnen afleggen over een dermate ingrijpende gebeurtenis - jullie dienden immers Irak te verlaten om deze reden - zet uw geloofwaardigheid in ernstige mate op de helling.

Waar u beweerde dat u hulp kreeg van uw moeder bij de voorbereiding van uw vlucht (zie gehoorverslag CGVS p. 12), haalde uw partner daarentegen aan dat niemand van uw familie op de hoogte was van uw (geplande) vlucht uit Irak. Doorheen zijn verklaringen haalde uw partner voorts ook uitdrukkelijk aan dat hij makkelijk met u de vlucht kon plannen via de telefoon (zie gehoorverslag CGVS W.(...) p. 12 en 16). Pas na confrontatie met uw verklaringen paste W.(...) zijn eigen verklaringen hieromtrent aan (zie gehoorverslag CGVS W.(...) p. 17).

Waar u verder verklaarde dat W.(...) zijn familie op de hoogte bracht van uw zwangerschap toen jullie in Istanbul waren (zie gehoorverslag CGVS 17), beweerde uw partner dat hij pas twee à drie weken geleden - toen jullie al in België waren - inlichtte over uw zwangerschap (zie gehoorverslag CGVS W.(...) p. 17).

Voorts beweerde u dat de broer van W.(...), K.(...), weigerde om de naam van uw broer (I.(...)) te noemen na de schietpartij, dit omdat K.(...) het conflict als een stammentwist beschouwt en het zelf wil oplossen (zie gehoorverslag CGVS p. 10). W.(...) zelf stelde dan weer dat K.(...) wel degelijk een klacht wilde indienen tegen uw broer maar zulks werd hem verboden door zijn vader (zie gehoorverslag CGVS W.(...) p. 11).

Waar u tot slot nog verklaarde dat W.(...) zijn vader aan uw vader toegaf dat jullie samen Irak waren ontvlucht (zie gehoorverslag CGVS p. 18), ontkende W.(...) dit ten stelligste (zie gehoorverslag CGVS W.(...) p. 17). Bovenstaande ongerijmdheden doen reeds in ernstige mate afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Voorts blijken ook uw opeenvolgende verklaringen op een aantal essentiële punten van elkaar af te wijken wat uw geloofwaardigheid evenmin ten goede komt. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u naar de dokter ging omdat u ziek was van uw zwangerschap. U sprak op de DVZ, in de vragenlijst van het CGVS (dd. 2 oktober 2012), maar over één doktersbezoek tijdens hetwelk de dokter uw zwangerschap zou hebben vastgesteld. Nog volgens de DVZ heeft uw moeder vervolgens gebeld met W.(...) en werd hem gezegd dat hij uw hand moest komen vragen. Tijdens uw gehoor op het CGVS sprak u van twee doktersbezoeken. U zou de eerste keer naar de dokter geweest zijn omdat u nierproblemen had. Bij dat eerste bezoek zou de dokter hebben vastgesteld dat u ontmaagd was. Hierop volgend zou uw moeder W.(...) hebben gebeld met de melding dat hij om uw hand moest komen vragen. Vervolgens zou u nog een tweede keer naar de dokter zijn geweest en er vernomen hebben dat u vermoedelijk zwanger was (zie gehoorverslag CGVS p. 14 ev). Waar u op de DVZ voorts nog verklaarde dat de drie huwelijksaanzoeken plaatsvonden nadat u wist dat u zwanger was, beweerde u op het CGVS dan weer dat u pas na de drie huwelijksaanzoeken vernam dat u (vermoedelijk) zwanger was (zie gehoorverslag CGVS p. 17). Geconfronteerd met deze ongerijmdheden merkte u meermaals op dat uw hoofd niet in orde is. U kan echter niet preciseren wat er aan de hand is/zou zijn en u legde evenmin enig tastbaar begin van bewijs voor ter ondersteuning van uw beweerde problemen.

Voorts kon nog worden vastgesteld dat u op de DVZ geen enkele melding maakte van het feit dat zowel u alsook de familie van W.(...) door uw familie worden bedreigd. U hierop gewezen, stelt u dat u hiernaar niet werd gevraagd en merkt u op dat u enkel kort mocht antwoorden op de DVZ (zie gehoorverslag CGVS p. 20). Dat u niet expliciet naar bepaalde feiten wordt gevraagd, wil nog niet zeggen dat u deze niet zelf zou kunnen aanhalen. Het komt immers aan u toe om die feiten die mee de kern uitmaken van uw relaas spontaan en zo volledig mogelijk weer te geven en dit van bij aanvang van uw asielpcedure. Dat het gehoor op de DVZ bovendien van korte duur was, kan uw nalatigheid om dergelijke belangrijke gebeurtenissen te vermelden, ook niet vergoelijken. Er wordt op het CGVS echter rekening gehouden met de korte duur van het interview op de DVZ en u werd hierbij bovendien uitdrukkelijk gevraagd of u opmerkingen had over uw gehoor op de DVZ en/of u de kans had gehad uw problemen in grote lijnen weer te geven. U stelde dat het gehoor goed verlopen was alsook dat u alles in het kort had kunnen vertellen (zie gehoorverslag CGVS p. 1). In het licht van deze bevindingen kan ook uw laattijdige opmerking aangaande de tolk op de DVZ niet worden weerhouden (zie gehoorverslag CGVS p. 19).

Los van bovenstaande bevindingen wordt uw geloofwaardigheid eens te meer ondermijnd door volgende vaststellingen. Doorheen uw verklaringen blijkt nergens dat uw vader weet heeft van uw (seksuele) relatie met W.(...) en uw zwangerschap. Echter, gezien uw buurvrouw/schoonzus N.(...), thans terug bij haar ouders woont omdat ze problemen kende met haar echtgenoot nadat die te weten kwam dat u en W.(...) seksuele betrekkingen hadden bij hem thuis, kan het ten zeerste verbazen dat uw vader en/of broers nooit iets zouden hebben vernomen over de oorzaak van de ruzie tussen N.(...) en haar man, i.c. uw seksuele relatie met N.(...)'s broer. Gezien N.(...) reeds terug bij haar ouders ging wonen toen u nog in Irak was én u nooit problemen heeft gekend met uw vader of broers, doet dit ten zeerste het vermoeden rijzen dat uw voorstelling van de feiten niet strookt met de realiteit en dat u Irak niet diende te verlaten om aan de problemen met uw familie te ontkomen. Dit vermoeden wordt bovendien nog versterkt door de vaststelling dat uw vader, die als Peshmerga (Koerdische strijder) vaak voor langere periodes afwezig was thuis, geen voorzorgsmaatregelen trof nadat W.(...) driemaal - tevergeefs - om uw hand was komen vragen en u aldus probleemloos de kans zou hebben gehad om samen met uw moeder en W.(...) uw vlucht te regelen én ook daadwerkelijk Irak te ontvluchten, niettegenstaande hij u had uitgehuwelijkt aan een andere man. Indien u daadwerkelijk, zoals u stelt, heel streng werd opgevoed en al lang beloofd was aan uw neef, kan minstens worden verwacht dat uw vader uw broers de opdracht zou geven u extra in de gaten te houden nadat W.(...)om uw hand was komen vragen om zodoende de familie(eer) niet ten schande te maken.

Tot slot dient nog te worden opgemerkt dat u geen enkel tastbaar begin van bewijs heeft voorgelegd ter ondersteuning van uw asielaanvraag.

Het geheel van bovenstaande bevindingen toont aan dat uw algehele geloofwaardigheid wordt ondermijnd. De vluchtelingenstatus kan u dan ook geenszins worden toegekend.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en of u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Zakho, provincie Dohuk (Noord-Irak), dient in casu de veiligheidssituatie in Zakho, Dohuk, Noord-Irak te worden beoordeeld.

Uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak geen reëel risico van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan u een kopie in het administratief dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van veralgemeend, willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

De door u voorgelegde documenten kunnen hier geen ander licht op werpen. Uw paspoort en nationaliteitsbewijs tonen enkel uw identiteit en afkomst aan - feiten die op zich niet ter discussie staan - maar houden geen verband met uw asielaanvraag. De stukken betreffende uw zwangerschap bevestigen louter uw zwangerschap - feit dat op zich evenmin wordt betwist - maar toont geenszins aan dat u zwanger raakte onder de omstandigheden zoals door jullie geschetst noch de beweerde problemen met uw familie.

Ten aanzien van uw partner A.(...) S.(...) W.(...) werd eveneens een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar vriend, de heer A.S.W. Zij roept geen eigen motieven in.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 100 181 van 29 maart 2013 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van verzoeksters vriend A.S.W. verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

“2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de motiveringsplicht. Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting van de materiële motiveringplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker tracht in concreto de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Verzoeker meent dat het feitenrelaas aantoonde dat hij zich wel degelijk in groot gevaar bevindt. Hij stelt tevens alle bewijsstukken waarover hij beschikt te hebben voorgelegd. Alle elementen zijn samenhangend en niet in strijd met algemene en specifieke informatie die gekend is en relevant is voor de aanvraag. Aan alle voorwaarden gesteld door artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet is voldaan en verzoeker meent dan ook recht te hebben op de vluchtelingenstatus.

In een derde middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/4 en 48/5 van de vreemdelingenwet. Verzoeker riskeert vermoord te worden indien hij zou terugkeren naar Irak, hetgeen een reëel risico op ernstige schade vormt in de zin van artikel 48/4, § 2, a) van de vreemdelingenwet. Er kan in Irak ook geen bescherming worden geboden door de politie aangezien de geschetste problematiek te beschouwen is als een twist die volgens de Sharia-wet op familiale basis dient te worden opgelost. Tevens is de politie in Irak zwaar corrupt.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (UNHCR, Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204).

2.3. De Raad kan geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas en dit gelet op de verscheidene tegenstrijdige verklaringen die verzoeker en zijn vriendin, I., afleggen. Verzoeker verklaarde niet naar Irak te kunnen terugkeren uit vrees te worden gedood door I. 's familie. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde geheime relatie met I. en het feit dat hij thans door haar familie zou worden gezocht.

Verzoekers verklaringen aangaande verschillende kernelementen van zijn relaas wijken af van de verklaringen afgelegd door zijn vriendin I. Zo verklaarde verzoeker dat hij I. in oktober 2011 leerde kennen en een tiental dagen later zijn telefoonnummer aan haar gaf. Verzoeker stelde voorts dat zij pas eind januari 2012 voor het eerst echt contact hadden en "face to face" met elkaar praatten op het dak van de woning van N. (stuk 4, gehoorverslag, p. 4, 5). I. verklaarde daarentegen dat zij in november 2011 verzoekers telefoonnummer kreeg en merkte voorts op dat zij elkaar voor de eerste keer echt ontmoetten nadat zij een maand telefonisch contact hadden gehad (stuk 12, gehoorverslag I., p. 3, 4). I. was bovendien heel zeker dat de eerste échte ontmoeting nog in 2011 plaatsvond (stuk 12, gehoorverslag I., p. 4). Het argument dat zij overeenstemmende verklaringen afleggen over het ogenblik dat zij elkaar ontmoet hebben, dat I. de buurvrouw was van de zus van W. en dat ze telefonisch contact hebben gehad weerlegt geenszins voormelde tegenstrijdige verklaringen. Zij blijven dan ook volledig overeind. Ook het betoog dat hun verklaringen aangaande het ogenblik waarop zij mekaar voor het eerst echt ontmoet hebben slechts met één maand (verschil tussen eind december en begin januari) verschillen van elkaar is onafdoende teneinde de tegenstrijdigheid te weerleggen. I. benadrukte namelijk dat de eerste ontmoeting plaatsvond in 2011 (stuk 12, gehoorverslag I., p. 4), terwijl verzoeker duidelijk stelde dat het ging om eind januari 2012. Er kan echter redelijkerwijs worden verwacht dat verzoeker en zijn vriendin eenduidige verklaringen afleggen omtrent het jaar waarin zij mekaar voor het eerste hebben ontmoet (stuk 4, gehoorverslag, p. 5).

Uit het administratief dossier blijkt tevens dat volgens I. die eerste ontmoeting doorging in de woning van N. (stuk 12, gehoorverslag I., p. 4), terwijl verzoeker dan weer verklaarde dat die eerste ontmoeting doorging op het dak van N. 's woning. Verzoeker preciseerde hierbij zelfs dat het dan makkelijker was voor beiden om weg te vluchten indien iemand op het onverwachts op het dak zou komen (stuk 4, gehoorverslag, p. 5). Waar verzoeker stelt dat een dergelijke "mismatch" tussen de verklaringen irrelevant is, gezien dezelfde plaats werd aangeduid, namelijk de woning van de schoonzus van I., dat het perfect mogelijk is dat één van beide personen zich vergist met betrekking tot de exacte plaats van de eerste ontmoeting en dat verzoeker verklaarde dat de ontmoetingen meestal plaatsvonden op het dak van de woning van zijn schoonzus, weerlegt noch verschoont verzoeker voormelde tegenstrijdigheid. Aangezien tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen specifiek gewezen werd op de plaats van de "eerste" ontmoeting is het niet aannemelijk dat indien deze gebeurtenis daadwerkelijk zou hebben plaatsgevonden, één van beide personen zich desbetreffend zou vergissen. Dit betreft immers niet alleen een ingrijpende, maar vooral een risicovolle gebeurtenis, die wanneer zij overeenstemt met de realiteit in het geheugen gegrift is.

Uit het administratief dossier blijkt tevens dat verzoeker verklaarde dat hij I. vaak liet weten dat hij met haar wilde trouwen maar dat zij nog wilde wachten (stuk 4, gehoorverslag, p. 7), terwijl I. stelde dat zij verzoeker bij de eerste echte ontmoeting al direct vroeg wanneer hij om haar hand zou komen vragen bij haar ouders (stuk 12, gehoorverslag I., p. 12). In tegenstelling tot de verklaringen van I. dat zij verzoeker als eerste vroeg om te trouwen, ontkende verzoeker dan weer dat I. ooit zelf het voorstel heeft geopperd om te huwen; enkel haar moeder zou verzoeker hebben opgebeld met de melding dat hij I.'s hand moest komen vragen (stuk 4, gehoorverslag, p. 7). Verzoeker stelt in onderhavig verzoekschrift de correcte weergave van de feiten te geven en haalt aan dat het inderdaad I. was die aan verzoeker vroeg wanneer hij haar ten huwelijk zou vragen en dat verzoeker hier nog niet klaar voor was en bijgevolg op een afwijzende manier reageerde. Verzoeker stelt thans evenzeer dat nadat de moeder van I. kennis had genomen van het feit dat haar dochter geen maagd meer was, zij bij hem aandrong dat hij haar dochter ten huwelijk zou vragen, hetgeen hij vervolgens ook gedaan heeft. Een dergelijke post factum weergave van de feiten doet echter geen afbreuk aan de verklaringen die verzoeker en I. op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen hebben afgelegd en kan dan ook de op basis van deze verklaringen hoger vastgestelde tegenstrijdigheden niet verschonen of verklaren. Deze tegenstrijdigheden blijven dan ook onverminderd overeind.

De Raad stelt tevens vast dat verzoeker verklaarde niet te weten wanneer I. zwanger raakte of hoe ze het te weten kwam én tevens beweerde dat zij hem pas in Istanbul inlichtte van haar zwangerschap (stuk 4, gehoorverslag, p. 3, 15), terwijl I. daarentegen uitdrukkelijk verklaarde dat ze na haar tweede doktersbezoek - waar verzoeker overigens geen enkele melding van maakte - vernam dat ze waarschijnlijk zwanger was én verzoeker dit ook zo heeft verteld nog voor het vertrek uit Irak (stuk 12, gehoorverslag I., p. 14, 17). Wanneer verzoeker met deze verklaringen wordt geconfronteerd stelt hij dat hij het niet meer weet en dat hij niet denkt dat ze het hem heeft gezegd (stuk 4, gehoorverslag, p. 16). Gelet op de specifieke situatie waarin verzoeker en I. verwickeld waren, is het niet aannemelijk dat verzoeker zich niet meer zou herinneren of en wanneer zijn vriendin hem inlichtte over een dermate ingrijpende gebeurtenis als haar zwangerschap. Waar verzoeker thans aanhaalt dat I. naar aanleiding van haar tweede doktersbezoek op de hoogte werd gebracht van haar vermoedelijke zwangerschap en dit zo ook aan verzoeker meedeelde en dat de definitieve zwangerschap pas werd vastgesteld in Istanbul en verzoeker dan ook pas in Istanbul kennis nam van de definitieve zwangerschap, komt de Raad over als gekunstelde post factum verklaringen die na reflectie tot stand zijn gekomen om zijn verklaringen alsnog geloofwaardig te laten schijnen. Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd het volgende opgetekend: "(...) Ik wist in Istanbul dat ze zwanger was. Voordien wist u het niet? Ze heeft het voordien niet verteld. Misschien was ze al voordien zwanger, maar dat heeft ze niet verteld.(...)" (stuk 4, gehoorverslag, p. 3) (eigen onderlijning). Hieruit blijkt dat verzoeker zelfs niet op de hoogte was van een "vermoedelijke" zwangerschap.

Uit het administratief dossier blijkt tevens dat verzoeker aanhaalde dat niemand van I. 's familie weet had van haar (geplande) vlucht uit Irak en haalde doorheen zijn verklaringen ook uitdrukkelijk aan dat het gemakkelijk was om samen met I. de vlucht te plannen via de telefoon (stuk 4, gehoorverslag, p. 12, 16). I. zelf beweerde dan weer uitdrukkelijk dat ze de hulp kreeg van haar moeder bij het voorbereiden van haar vlucht (stuk 12, gehoorverslag I., p. 12).

Het argument dat verzoeker met het woord "familie" enkel de vader, broers en neven van I. bedoelde doch niet haar moeder, omdat hij wist dat haar moeder betrokken was bij de geplande vlucht, kan geen afbreuk doen aan het bovenstaande. Uit verzoekers verklaringen op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen blijkt zeer duidelijk dat verzoeker met familie evenzeer I.'s moeder

bedoelde. Desbetreffend werd immers het volgende opgetekend: “Hoe kon zij vertrekken met haar ouders, broers,... thuis? Dat weet ik niet, maar ze kwam toch. Was er iemand van haar familie die weet had van haar vlucht? Neen, ik denk het niet (...) En was er dan geen risico dat haar broers, moeder hiervan op de hoogte zouden worden gebracht? Wat kon ik anders doen, soms heb je geen andere keuze.(...)” (stuk, 4, gehoorverslag, p. 12, 16) (eigen onderlijning). Verzoeker gaf geen enkele keer te kennen dat l's. moeder geen probleem vormde.

Waar verzoeker verklaarde dat zijn vader niet toegang aan l. 's familie dat zij samen wegvluchtten uit Irak (stuk 4, gehoorverslag, p. 17), stelde l. dan weer dat verzoekers vader wel degelijk aan l. 's vader te kennen gaf dat hij wist dat verzoeker en l. samen waren vertrokken (stuk 12, gehoorverslag l., p. 18). Met het argument dat verzoeker wel degelijk aan zijn vader toegang dat hij Irak wenst te ontvluchten, omdat deze hem financiële middelen verschafte om het land te ontvluchten weerlegt verzoeker voormelde tegenstrijdigheid niet. Voormelde tegenstrijdigheid heeft immers betrekking op hetgeen verzoekers vader al dan niet te kennen gaf aan l.'s familie.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig en is er derhalve geen reden om het te toetsen aan het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951. Verzoeker maakt gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas dan ook niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Waar verzoeker aanvoert dat er geen bescherming kan geboden worden door de politie aangezien de geschetste problematiek op familiale basis dient te worden opgelost en dat de politie zwaar corrupt is, is gelet op de vaststaande ongeloofwaardigheid van de feiten irrelevant.

De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet

Immers, artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, in casu Irak, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Op basis van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (“Subject Related Briefing (SRB) “Irak” “De actuele veiligheidssituatie in Noord Irak.”” van 11 mei 2012) blijkt dat er voor burgers in Noord-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict zodat er actueel voor burgers uit Noord-Irak geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker betwist dit niet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoot.”

2.3. Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend dertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. DIGNEF